Літа мої молодії,
Вам вже не вертаться;
Душі моїй прийшла пора
Слізьми обливаться.
Серцю мойму як хотілось,
Так не удалося:
Схаменулось, стрепенулось,
Кров'ю запеклося.
Одно мені тепер в світі
Тільки вже зісталось,
Щоб скоріше серце моє
З світом розпрощалось.
Кохав дуже я дівчину,
Як росу травиця,
Як голубку голуб сизий
І як волю птиця.
Гарно пташечка співає,
Як живе на волі,
Гірко живе той у світі,
Хто не має долі.
Доле, доле, скажи мені,
Де тебе шукати?
Огляньсь хоч раз на мене,
Як на сина мати.
Пригорни мене до себе,
Пожалуй на старість,
Щоб пізнала душа моя,
Що то в світі радість.